

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7XCdo/22/2016
Identifikačné číslo spisu: 1110231313
Dátum vydania rozhodnutia: 25.08.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Lubor Šebo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1110231313.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu v rade 1/ Lawyer Partners a.s., so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 37, v rade 2/ Lawyers Group, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 37, obaja zastúpení Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 25 C 169/2011, o dovolaní žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 18. novembra 2014 sp. zn. 8 Co 171/2014, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 18. novembra 2014 sp. zn. 8 Co 171/2014 a uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo 7. januára 2014, č. k. 25 C 169/2011-255 z r u š u j e a vec vracia Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I uznesením zo 7. januára 2014, č. k. 25 C 169/2011-255 konanie zastavil. Rozhodol tak preto, lebo žalobca v rade 1/ si nespĺnil povinnosť zložiť preddavok na trovy konania v sume 561 992,70 € v lehote do 30 dní od právoplatnosti uznesenia (§ 141a Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“). Táto povinnosť bola žalobcovi v rade 1/ uložená uznesením okresného súdu zo 7. februára 2013, č. k. 25 C 169/2011-214, ktoré nadobudlo právoplatnosť 18. februára 2013.

2. Na odvolanie žalobcov Krajský súd v Bratislave uznesením z 18. novembra 2014 sp. zn. 8 Co 171/2014 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V celom rozsahu sa stotožnil i s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a o trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

3. Proti uzneseniu krajského súdu podali dovolanie žalobcovia dňa 27. februára 2015. Navrhli, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Prípustnosť dovolania vyvodili z ustanovení § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Namietali, že uznesenie odvolacieho súdu je založené na nesprávnom právnom

posúdení veci a že je nepreskúmateľné. Tvrdili, že po tom, ako nebol zložený preddavok na trovy konania, nie je vždy nevyhnutné konanie zastaviť. Rovnako namietali porušenie zásady rovnosti účastníkov konania a tvrdili, že vyhovieť návrhu na uloženie povinnosť zložiť preddavok na trovy konania možno iba vtedy, ak z tejto povinnosti nie je vylúčený aj navrhujúci žalovaný.

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobcov žiadala dovolanie zamietnuť. Bola toho názoru, že v danej veci žalobcom nebola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p., § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Odôvodnenie dovolania ustanovením § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je nenáležitá, nakoľko tieto dôvody je možné uplatniť len pri podaní dovolania voči rozhodnutiu, voči ktorému je dovolanie vo všeobecnosti prípustné.

5. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalobcov bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 zák. č. 160/2015 Civilného sporového poriadku, (ďalej len „CSP“), podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, a prípustnosť podaného dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že (dovoláním) napadnuté uznesenie odvolacieho súdu treba zrušiť.

7. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 7 Cdo 360/2014, 7 Cdo 85/2014, 8 Cdo 55/2014, 8 Cdo 56/2014, 2 Cdo 394/2013, 2 Cdo 337/2013, 7 Cdo 239/2013, 8 Cdo 84/2013, 6 Cdo 355/2012. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 CSP už ďalšie dôvody neuvádza.

8. Z dôvodov uvedených vyššie dospel dovolací súd k záveru, že žalobcom v konaní na súdoch nižšieho stupňa bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., keďže neboli splnené podmienky pre zastavenie konania v zmysle ustanovenia § 141a ods. 1 O.s.p., preto zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) uznesenie odvolacieho súdu, ako aj rovnakou vadou (konania) postihnuté ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

9. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.